

SZENTES és VIDÉKE

POLITIKAI LAP

A CSONGRÁDVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelen **vasárnap** és **csütörtökön**.
Előfizetési ár:
Hegyedévre 2 korona 50 fillér. Félévre 5 kor. Egész évre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Görög-udvar,
hová a késiratok címzendők

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt áron számít fel.

Pünkösdre.

Fagyban, kárban, gazda szomorúságában bővelkedő tavasz előzte meg ezt a mi pünkösdi ünnepünket és szegény magyarok szívünkben csalódva, lelkünkben megbántva járulunk az Úr oltára elé.

Csak nem akar felvirradni a szegény magyar népnek. Egymásután érik a bajok és százasod reménységei, a jó kedv, a bőség csak nem akarnak teljesedésbe menni. Amikor azt hisszük, hogy no most közeledik a jó szerencse, egyszerre leszál a dér, a fagy, a zöldelő nemzeti vetésre és megint csak kárba vész a mi tavaszunk s a homályos, messze jövőendő kódébe vész jó kedv és bőség.

Pünkösöd van, örömmünnepe vallásnak és természetnek egyaránt! Örülünk is, de csak a magunk módja szerint, ahogy a szegény magyarnak megadatott. Nem lehet a mi örömünk teljes és őszinte, szép piros-pünkösöd dacára sem, mert nem ünnepnapokon, hanem hétköznapokon dül el a mi sorsunk és ezekben a hétköznapokban oly kevés a vigasztaló.

Politikai és társadalmi életünk telis-teli van aggasztó szimptomákkal. Nemzetiségek, felforgató elemek törnek nyugalmunk s állami eszménk ellen s azokban a legfelsőbb körökben, ahol hazánk sorsát intézik, nincs meg az irántunk való jóindulat. Bárhová tekintünk, künn és lent egyaránt ellenfelek néznek egymással szemben, akik rontani kívánják egymást, tehát a hazát. Nem úgy, mint más boldogabb, kultúraltabb országokban, ahol a legmagasabb és legkisebb rangú tényezők egységesen dolgoznak azon, hogy minden népréteg boldoguljon. S ez aggasztó közviszonyok által okozott állapotot még sulyosítja a természet, amely kedvezőtlen májust küldött szántóföldre, szőlőre, kertre, gyümölcsökre. Milliók veszték oda a közvagyonból és nincs kilátás, nincs reménység, hogy ezek a milliók más úton megtérüljenek.

Bánat és csüggedés közepette érte piros Pünkösöd napja a népet, amely a Duna-Tisza táján él.

Szálljatok hát ti közénk, a nagy istenségtől meghíletett tüzes nyelvek és hirdessétek nekünk bajaink közepette biztatást és reménységet. Erősítsetek

meg a magyar sziveket ezer esztendő hitükben, hogy velünk van még az égi hatalom, amely ezer esztendőn keresztül óvta a népet a végpusztulástól. Értessék meg a pünkösdi tüzes nyelvek a megpróbatásokban küzködő néppel, hogy nem lesz mindig így, hogy hiszen és akarjon, úgy mint ennek előtte, a mainál is sanyarúbb viszonyok között. Higjen egy jobb jövőben és akarjon alkotni, művelődni és hazát szeretni. Hirdessék a tüzes nyelvek a magyarok földjén, hogy amely nép meg akar állni szabadon és épen az európai népek forgatagában, annak szakítania kell a mult gyarlóságával és haladnia kell a nagy nyugati nagy kultúrnépek nyomában. El kell tüntetni innen a maradi, nem törődöm Magyarországot s fel kell építeni helyébe a modern, a törekvő, kultúra és gazdasági haladás útján szárnyaló modern Magyarországot. El a sok hamis, kártékony tradícióval, el a bornirt előítéletekkel! Új formát és új tartalmat kell önteni a magyar közéletbe, mert a forma és tartalom, amelyet most bír, már nem egyezik a korszellemmel, üres és meddő.

Nem elég szeretni a hazát, dolgozni

TÁRCA.

V Á R Á S.

Mikor zokogva halkul az este
S libegve-lobogva pislog a láng:
Megfog az álom lágy, puha teste,
Színesre festve a sűrke szobánk.
Jönnek a meztelen, búsuló vágyak:
Ilyenkor várlak.

S te jössz . . .
Megbontva hajad, járod a rétet
S kacagva markol bele a szél.
Dalolva jött a vágyam te érted,
A lázam éget: meghoz az éj!
Siess, mert tűnnek, múlnak az árnyak:
Mostanra várlak!

Szombatos Elemér.

Pünkösöd a lelkekben.

Irta: Dr. Soltész Gyula.

A kis Horthyné elfaradva ült le a kánapéra és karcsú ujjaival hatrasimította a homlokára hullott hajfürtöket; majdnem egy hétig tartó szorgos munka utánj most végre megpihenhet — rendben vannak. Hazat vetek és a költőkódéssal, rendezgetéssel, csinosítgatással úgy eltelt az idő, hogy jóformán ideje sem volt egyébre gondolni. Megelégedéssel jártatta körül szemét a csinos ebéd-lőben, ahol minden ragyogott a tisztaságtól, ahol már is olyan otthonos, meleg levegő fogta körül, mintha éveken keresztül lakták volna. Bizonyos büszkeség fogta el, hogy mindez az ő műve, mert — és itt kissé elmosolyodott, amint eszébe jutott az ura mondása — a hazát csak egy nőnek, az aranyos kis feleségnek ügyessége, veleszületett józisége és a lényéből kiáradó kedvesség tudja barátságossá, vonzóvá varázsolni.

A kis Horthyné egy pillanatig úgy érezte, hogy az urának csakugyan igaza van, a feleség az, a ki maga körül vigaszt, derüt

áraszt és ez meglátszik az egész környezetben, talán még az élettelen bútorokon is. Hanem azután nagyot sóhajtott és behunyta a szemét. Mit ér mindez gondolta szomorúan, ha az egész már csak tettetés és ha lassan erőt vesz az ember lelkén a teljes csüggedés. Hát érdemes így élni, egyformán napról-napra, küzdeni sokszor kicsinyes aprólékos bajokkal, nem élvezni soha vad, szenvedélyes örömeiket, nem élni át soha igazi nagy izgalmakat.

Alapjában véve maga sem tudta mi a baja. Valami szongott benne homályosan, de nem mert róla számot adni még magának sem. Csak úgy érezte, hogy az élete egyre unalmasabb, egyre egyhangúbb és ő egyike a meg nem értett feleségek százezreinek.

Öt éves asszony, van egy három éves kis leánya, látszólag nincs panasa és mégis. Az ura? Édes istenem, hiszen szeretted, a mikor hozzament, de mikor ő mindent olyan másnak képzelt. Nem rossz ember, csak olyan mint a többi. Igaz, hogy dolgozik, fárad a családjáért, de hiszen ez kötelesség és ez még nem minden, Hogy mi az a minden, azt nem tudta volna megmondani, csak érezte. A lelke

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulózis, influenza
ellen számtalan tanár és orvos által ajánlva.

Sirolin

Usseli a: érvényes és a testület, megszűnt a: közfél, vándorok, újul lezáród.

Mint hogy értéketlen utánzatokat is kínálunk. Kérjen mindenben „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Sváj)

„Roche”

Kaplató orvos rendelését a gyógyszerháiban. — Ára évenként 4 — korona.

kell érte a kultúrának modern szerszámaival.

Ézt hirdetik nekünk piros Pünkösdi napján a tüzes nyelvek.

Vészfelhők. A magyar politika mostani válsága úgy indult meg, mintha magva a bank-bohózat volna. Csak lassankint bontakozik ki a fátyol mögül, hogy a bohózatok elem csupán epizód itt és valójában egy sötét nemzeti dráma készül kifejlődni. A dráma hőse nem olyan ember, ki a végzet csapásai alatt avatja föl magát a dráma hősül, hanem maga irányítja a végzetet: a trón várományosa.

Siettetta a dráma kifejlődését a függetlenségiek az a része, mely hangosan követeli a bár jogos, de ma kivihetetlennek látszó kívánságot, az önálló bankot. Sikertől ezzel a trónörökösöt olyan alternatíva elé állítania, hogy az ő szemében a kormány átvévejként vagy a minden jogát föladó függetlenségi párt jöhetne számításba — vagy jön Khuen-Héderváry Károly gróf.

Minő szerep vár Khuen grófra ebben az esetben? Többször elmondották: ha kell, többszörö és oktrajált választással megteremteni a parlamenti többséget. De ez még nem minden. Volna ezenfelül még egy misztériója: hogy elősegítse Ausztriának a monarchia délkeletén néhány év óta kifejtett akcióját.

Vissza kell pillantanunk a közelmúltba, midőn először jelentkezett a trón mögött az új uralkodó árnyéka. Ez akkor történt, amikor Olaszországban intenzíve megkezdődött a Kelét felé való terjeszkedés és Tittoni alatt nagyra nőtt a külföldi irredenta. Magyarország pedig az akkori függetlenségi párt nagyszabású propagandája folytán általánossá lett a nemzeti vívmányok követelése. Olaszországban minden kormány megbukott,

úgy vágyott fönomságok, hangulatok után, körötte meg az élet olyan közönséges volt. És az ura is, olyan mindennapi, olyan tücat ember, nem is akarja megpróbálni, hogy az ő lelkének subtilitásait megértse.

Hogy egyebet ne is emlitsen, nagy megleben ingujiban eszi végig az ebédet előtte, ebéd után alszik, horkol és ezt annyi természetességgel, teszi mintha; ezt másképp nem is lehetne, úgy hogy ő, még szólan sem mer érte. Egyszer ugyan megpróbálta, de az ura kinevette, formalisan kinevette és mikor ő ezen megsértődött, kis csacsinak nevezte, de azután addig csókolta, még kénytelen volt megengesztelődni. És azok a csókok! szinte elpirult maga előtt is, amint eszébe jutottak. Nincs azokban soha semmi tisztelet, semmi hódolat, közönséges, jó hangos cuppanás csókok, sirni szeretett volna, ha reszjú gondolt. Volt még sok más ilyenmi, ami mind elkeserítette, különösen egy idő óta, amióta megismerkedett Kovács Gézával a fiatal orvossal.

Idáig ért gondolataiban a kis Horthyné és észre sem vette, hogy az ujjai milyen lágyan, szerelmesen simogatják a kezébe akadtszinte diványpárnára barsony takaróját, mintha csak a Kovács Gézával selymes barna haja lenne. Ez aztán az igazi férfi, gondolja önkéntelenül, szép, mindig udvarias, élénk és szellemes. Az asszonyok nem győzik eléggé dicsérni, hivatgatják, kacérkodnak vele — ő nem, ő ő nem és mégis — e gondolattal keble gyorsabban emelkedett — udvarol neki. Igaz, hogy nem sablonos módon és nem úgy, mint a többi asszonynak, de ő azt nem is szeretné, azok felületesek, léhák, azokkal úgy kell banni, vele azonban másképpen. Eszébe jut a megismerkedésük. A fiatal ember pár udvarias szót mondott, ő meg egészen mezevarodott, elpirult és alig tudott válaszolni. A

mely nem hirdette az Ausztria elleni reváns gondolatát, minálunk kormányok buktak Bécs merve negációja miatt.

Ekkor kezdődött meg a boszniai, dalmáciai, tengerelléki osztrák klerikális akció, nagy pénzzel, erkölcsi támogatással, melynek könnyen látható célja az volt, hogy a monarchia délkeletét egyesítsék az osztrák katholicizmus jegyében. Ez időben minálunk már javában állott a nemzeti küzdelem és a trónörökösnek bőven alkalma nyílt bepillantani, hogy mennyire komoly és szilárd a függetlenségiek kuruckodása.

A délkeleti akció haladt a maga útján előre. Megépítették a koalíció jóvoltából a Korini vasutat, mely Dalmáciát Ausztriához láncolta, megtörtént az annekszió, osztrák részről erősen dolgoznak, hogy eltörüljék Boszniához való ősi jogunkat, a szerb háborúra való előkészület pedig alkalmat adott, hogy a monarchia délkeletéből osztrák katonai tábornok csináljanak.

De a főhercegnek és hí famulusainak, Hohenlőhenak, a vöröshegycnek, Luernernek nem elég, hogy a küszöbön álljanak meg a katonai erővel. Ők simán, nyugodtan ki akarják építeni Magyarország déli részének a hatalmas, erős katholicusszavgyúrú, mely félelmes fegyver ellenünk, bástya az olasz ellen.

És elő akarják most hozni Khuen-Héderváryt, a horvát viszonyok egyetlen tökéletes ismerőjét. Az alkalmat pedig erre a bank körül folyó harc és válság adja. Vagy vállalja a függetlenségi párt a többi teher mellett az országromlás kárhözatos ódiúmat is, vagy előtérbe lép Khuen-Héderváry gróf.

A trónörökösnek mostanig kellett várnia, mert eddig uralkodó párt, uralkodó kormány elképzelhetetlen volt, mely belemert volna abba, hogy az ország délkeletén be-

fiatal ember mintha csodálkozva nézte volna, de úgy látszik megéreztte, hogy ő nem olyan, mint a többi kisvárosi asszony, mert azóta ha találkoznak, vele szemben nem leháskodik, csak megszeritja a kezét és a szemébe néz mélyen, rokonszenvvel és valami csendes lemondó bánattal. Horthyné sirni szeretne ilyenkor és ráborulni a mellére könnyezve boldogan, annyira meghatja őt ez a bánatos tisztelet.

De úgy látszik a gonosz világ már ezt is észrevette. A multkor szinte megharagudott zárdornéra, pedig azt úgy szereti, mint az édes anyját, mikor az megsimogta a haját és úgy sugta a fülébe: Elíus vigyazz, az ilyen ábrándosan bánatos nézésű férfiak a legnagyobb gazemberek. Lám még az ilyen nagyon jó emberek is, mint Zádorné, mennyire félreismerik az embereket és meg tudnak mást bántani. Hiszen ők még jóformán nem is beszéltek egymással. Amit pedig a szemük mondott el egymásnak, azért legfeljebb csak sajátulni lehet őket, mert ő tudja, hogy mindketten némán a szívükbe fogják zárni érzelmeiket. De hátha még sem — villant keresztül agyán, hátha Kovács szavakkal is el akarja mondani azt, amit ő a szeméből megsejtett.

A kis Horthyné e gondolatra felugrott és néhány pillanatig keblére szorította mind a két kezét. Tovább azonban nem merte fűzni gondolatait és gyorsan munkát keresett. Eszébe jutott, hogy a padláson látott egy ócska ládikát — még a Zádornéé lehetett, kiktől a házat vették — megnézni nincs e benne valami értékes, hogy akkor tudassa velük.

Ruháját szorosan összelöngve sietett fel a lépcsőkhöz. Letérdelt a rozszant ládikó mellett és felnyitotta a fedelét. Pár ócska, rongyos fedélű könyv, néhány elszárgult iratcsomó

hunyt szemel nézzen egy osztrák propagandát, a leendő trializmus kialakulását. Mit jelent Luernerék útja a tengerelléken, a főhercegek szézsúrja horvát földön, mit jelentenek a hadsereg által rendezett házkutatások Fiumében? Azt, hogy elérkezettnek látják most az időt, hogy a fegyvert a magyar nemzet homlokára tegyék: vagy földig alázkodás, vagy — jön Khuen.

A trónörökös a dráma rendezője, de a függetlenségi párt tette lehetővé, hogy a válság ebbe a drámai helyzetbe kerüljön.

Pusztuljanak!

A szomorú helyzetbe került nemzeti kormány s a koalíciós kurucok félre verik a válság harangjait.

— Itt a veszedelem — harsogják az ország felébe. Olyan veszedelem, aminőt még nem élt át a magyar Mohács óta. Olyan veszedelem, amit elhárítani győnge a harcos vitézek karja, amit föltartóztatni nem tudnak a hadverő vezérek. Mi lesz az országból, ha elmegy Kossuth, ha a dicső nemzeti kormánynak le kell mondania? Mi történik, ha eltávoznak a politika színteréről a nagyok, a Bécsverő dicső vezérek?

Mert most már azokon a ponton vagyunk, hogy a koalíciós honfiak aggódo töprengése teljesen jogosult. A vezérek ugyanis tűz és víz közé szorulva nem tudnak menekülni. Alulról a párt zajos követelése, intranzigens állaspontja sarkalja őket a kétségbeesett erőlködésre, felülről pedig ott áll ezzel s kised akaratukkal szemben a királyi vétő megdönthetetlen sziklaja. Csak egyetlen út van tehát számukra: a lemondás, a szerény félrevonulás a csúfos kudarcok, a gyalázatos elfölvöládások hosszú sorozata után.

Ám ők most is göröcsösen ragaszkodnak a hatalomhoz, amelytől tágitani nem akarnak. Mint ostoba gyermek vagy mint babo-

volt benne. Látszik, hogy olyan kiseleztezt lim-lom, amit legfeljebb tügyujtásban lett volna érdemes felhasználni. Horthyné kiemelt egy pár könyvet vigyázva, hogy a rajtuk levő port fel ne verje, megnézte címeiket s látta, hogy gyerekektől elhasznált régi tankönyvek. Mar éppen fel akart állni, mikor megpillantott oldal sarkával felfelé egy kopott zöldes színű barsonyba kötött könyvet. Ezt is kivette és felnyitotta. Elsárgult lapokon finom nõi irás tűnt szemébe első oldalán egy nagy Z. M. betűs monogrammal.

Horthyné pár sort olvasott és mintha kincset talált volna úgy megörült. Egy pillanatig habozott ugyan, hiszen egy idegen lélek titkai voltak vagy lehettek e füzetben, de azután gyorsan határozott. A könyvet bedobta, a láda fedelét becsapta és lesietett. Tudta hogy a füzet a Zádorné — az elolvasott pár sorból és az elsárgult lapokból sejtette, hogy egy régi napló került kezébe és égett a vágytól, hogy megismerje ennek a szép, mindenkitől tisztelt, családjától ismerőseitől szinte körülrajongott, bájos öregasszonynak a fiatalokri lelkét.

Tudta, hogy zavartalanul olvashat, az ura csak öt órákor jön haza, a kis leányát elküldötte volt a cseléddel még ebéd után az édes anyjához, hozzáfogott hát az olvasáshoz. Mindössze pár lap volt az egész; megnézte a dátumokat és látta hogy májustól novemberig tartottak a feljegyzések.

18... május 8-án. Valami történt velem. Engem, aki sohasem szerettem irni, most mintha valami belső erő késztetne arra, hogy számot adjak magamnak a lelkem haborgásáról. Csak magamnak, egyedül magamnak, mert reszketek ha arra gondolok, hogy idegen is olvashatná e sorokat. Csodálatos változás megy végbe a lelkemben. Sirni, önmá-

nás falusi paraszt, a bizonytalanság kínos éjfélen kísérteteket látnak s rémeket idéznek a nemzet elé. Azt akarják, hogy a nemzet is ijedjen meg attól, amitől ők annyira félnék: hatalmuk megsemmisülésétől. Igyekeznek tehát minél sötétebb színben tüntetni föl a nemzet előtt a jövőt, amelyben előre láthatólag nem jut szerep többé számukra a magyar politikában.

— Mi lesz az országgal, — mondják — ha jön egy hivatalnok-minisztérium? Nem lehet másként elképzelni annak működését, minthogy fölslajlja a Házat s egy oktrojált választójog alapján új többséget igyekszik megalkotni. Csak hogy ez jól nem sikerülhet, — mondják tovább — mert akárkik is következzenek, nem boldogulhatnak egykönnyen, mivel nincs gyökerük egyik politikai partban sem.

Ilyen okoskodással akarják a nemzetet megrémíteni a fűhöz-fához kapkodó, hatalmukat vesztett koalíciós hősök. Azt hiszik, hogy álokoskodással, ravaszsággal, csunya képmutatással, furfanggal még mindig félrevezethetik a nemzetet. Ez volt eddig kipróbált fegyverük, amelyben még most is bizakodnak kétségbesésük nyomorúságos idején.

A nemzet azonban végre tisztán lát a sok csalódás után. Jól tudja mindenki Magyarországon, hogy a válság éppen amiatt idéződött elő, mert olyan emberekre bízta a kormányt, akik egy érdekcsoport irányában lekövete lévén, nem tudták, nem merték, nem akarták az ország egyetemének érdekét szolgálni. Azért kell bukniok, mert kis csoportok érdekét mindent odaadtak, amíg a nemzet vágyainak kielégítése nélkül és igényeket nagyra növelték s a visszafojtott energiáikat maguk ellen zúdították.

A józanul ítélő emberek jó előre látták a szomorú véget, amely föltartózatlan haladással közeledett a koalícióra, a dicső nemzeti kormányra. A nemzeti ellentá-

lás-letörésével látni lehetett, hogy azok a követelések, amelyek miatt hajótörést szenvedett a kurucok isteni színjátéka, megvalósíthatatlanok.

Ha ez nem így történt volna, akkor nem következik a leveretés után a nemzeti aspirációkat bilincsbé verő paktum, amelyet aláírtak a lázadó hősök, miután kiverették kezükből az ősi gravamenek rozsdás fringiját. Mindenki tudhatta tehát egy nagy harci zajban fogant országos tüntetés ereje nem tudott kivívni, ezt még kevésbé fogják tudni a nemzet számára biztosítani azok, akik elég könnyelműen a forradalom határáig sodorták a nemzetet s aztán amint a hatalom kezükbe került, minden elvot föladtak s minden jogos igényről lemondtak.

Ha akkor indifferens emberek kezébe kerül a kormány, remélni lehetett volna a szomorú sors jóra fordulását. Ám a koalíció sok kezét megkötötte a velük szemben bizalmatlan királyi akarat egyrészlől, másrészlől pedig annak az érdekcsoportnak kielégíthetetlen igénye, amelynek vállán emelkedve, nagy hirtelen a nemzet nyakába kerkedtek. Más embereknek kellett volna akkor következnii, amikor kivíglagott a nemzeti küzdelem sikertelenségével, hogy a közjogi politika nemvezet célra.

Ám ha akkor az ország szerencsétlenségére nem úgy történt a dolog, akkor most örülnünk kell azon, hogy esetleg jóra fordulhat minden. Most tehát nem kell félnünk a változástól, nem kell megijednünk amiatt, hogy olyan emberek következnek akik se jobbra se balra nincsenek lekövete. Ezzel a változással talán megoldódik az a nagy probléma, hogyan lehet a magyar politikát a hagyományos herbertizmustól és nepotizmustól megszabadítani.

Sajnos, az a panasz, amit a szocialisták oly gyakran hangoztatnak, hogy a magyar képviselőház osztályparlament, nagyon

is jogosult. A polgárság ezt a panaszt épp olyan joggal emelhetné a magyar politika urai ellen. Mert akik három éves uralmuk alatt a nemzet nyakán ültek és sáskahad módjára pusztították az országot, az ösök jogán sajtították ki maguknak az országot. A latifundumosok, a mágnások, a dzsentrik, a klerikálisok és ezek érkédkörébe tartozók kaparították magukhoz a vezető hatalmat és leszorították a munka teréről a polgári osztályt. Nem csoda tehát, ha olyan egyoldalul nálunk minden törekvés s figyelmen kívül maradnak az olyan érdekek, amelyek nem kapcsolódnak a hatalmat kezükben tartó érdekcsoportozhoz.

A magyar polgárságnak tehát nincs oka szomorúkodni a gyalázatos koalíciós rendszer összeroppanásán, nincs oka bánni, hogy elpusztultak, a politika szinteréről, akik általunkkal, csellel, furfanggal, üres jelszavakkal, hazugsággal kaparították kezükbe a hatalmat. Hadd pusztuljanak s legyen vége a magyar politika nepotizmusának. K. D.

Ujdonságok.

Szentes, 1909. május 30.

— A gazdasági egyet közgyűlése. A Csongrádvármegyei Gazdasági Egyesület június 6-án délelőtt tartja az éves rendes közgyűlést, a saját helyiségében. A meghívót, a kimerítő és terjedelmes titkári éves jelentéssel együtt már szétküldték az egyesületi tagoknak. A gyűlés tárgysorozatán van az előlki megnyitó a titkári jelentéssel, a mult évi számadásra a felmentvény megadása, a folyó évi költségvetés megállapítása s a sorosan kilépő husz igazgatósági tag helyének választás útján való betöltése. A meghívóhoz és a titkári éves jelentéshez hozzáfűzve kapják az egyleti tagok az egyesület módosított alapszabályait, melyek az egyesületnek mint

gamat siratni és néha mégis ujjongani szeretnék. Nagyon bűnös asszony vagyok, akik meg kell vetni minden embernek. Tul vagyok az első fiatalságon, hiszen nemokára harminc éves leszek, van jó, derek, becsületes uram, két szép gyerekelem és mégis alig tudok rájuk gondolni, szines, zavaros, kábító gondolatok, gyötörnek, szerelmes vagyok; igen igen szerelmes, most asszonykoromban és nem az uramba. Dehát bűn e ez, küzdhetek e ellene, hiszen a szív száva erősebb mindennél. Az én jó uram, ha sejtene mindezt. Megborzadok a gondolatától is. Olyan jó hozzám, gyöngéd és figyelmes. Én pedig míg beszél behunyom a szemem és Nála vagyok gondolatban; ha csókol, összeszorítom a számat, mert úgy érzem, hogy a neve a torkomat fojtogatja és ha megszólalnék, az ő nevénel más egyebet nem tudnék kiejteni. Jenő — susogom néha halkán, belelétsz e a lelkeembe, megérezd e hogy mit szenvedek. Nem — nem, ezt nem is akarom — rettető volna, ha kitalálná, hogy szeretem és megvívne érte.

Május 27-én. Tűzlángok égnek agyamban, attól tartok kicsapnak és én porrá égek. Milyen önuralomra, milyen lelki erőre van néha szükségem, hogy el ne aruljam magamat. Talán, ha élné az anyám és én keblére borulva kisisírhátnám magam megkönnyebülék. De nincs senkim, magamnak kell megvívnom ezt a küzdelmet. Mintha égő vörös pipacsok között járnék szüntelen izzó aggyal és azok simogatva felém hajolnak, néha egészen magasra nőnek, hívnak kényszerítenek, hogy kőzükim vessem magam, hadd borítsanak el egészen; én meg reszketve, vággyakozva le le akarok hajolni, de valami mindig visszatart. Szegény uram, ő is észre vette rajtam a változást, persze nem gyanít semmit, múltó idegességnek tartja,

részvétellel szól hozzám és ez is úgy fáj. Ő pedig nem szól, de szemé folyton az enyémet keresi, ha kezét fogunk, hosszán sokáig tartja kezemet, csak néha tess homályos célzást magányos boldogtalan életére — én meg hallgatom mohón, szívom magamba az édes mérget, mikor aztán magamra maradok tele vagyok bűnbánattal és kétségbeséssel, Jún. 8-án. Minden csendes kötöttem; az uram, a gyerekeim alusznak már, én meg mint valami bűnös a siralomhazban úgy ülök itt fehér hálókabátomban. Lehajtom a fejem és úgy érzem nincs a világon senki más kivüle és kivülem. Behunyom a szemem és hallom a hangját, azt a dallamos szép férfi hangot. Ma bevallotta, hogy szeret, mélységesen és igazán, tudja, éri, hogy én is szeretem, legyek hát az övé. Én meg csak ültem kabutban, félig elalélva a boldogságtól, csak akkor riadtam fel, mikor arról kezdett beszélni, hogyha tehetné arra kérne hagyjak itt érte mindent, az uramat a gyerekeimet és menjek vele; de hát nem tud nekem olyan keretet nyújtani, aminőt megérdemlek és így szomorúan bár, de lemondó erről a lehetőségéről, én azonban szeressem így is, hisz a szerelem szava az örök, egyedül igazi törvény. Szinte eszelősen néztem rá, aztán elküldtem — akkor úgy éreztem, hogy gyűlölettel és most nem tudom eldönteni — mi szorítja hát úgy össze a szívemet.

A kis Horthyné lázasan kipírulva, könyekkel szemében és ziháló lélekzettel olvasta tovább egyre tovább ezeket a szenvedélyes, sokszor lázadó, sokszor kétségbeesett sorokat. Látta maga előtt egy vergődő asszonyi lélek minden gyötrelmét, a kötelesség és szenvedély harcat. Néha-néha szinte feizokogott, amint sugta: Istenem Zádorné, ez a jó, min-

denkivel szemben kedves derült és okos öreg asszony, hat lehetséges, hat igazan szerethető, szenvedhetett ennyire, hat ilyen magas hullámokat verhet a szenvedély! Már remegni kezdett, hogy az ő szép, hófehérhajú Zádornéját meg kell siratnia, feligazott lelke ezerszer megbánta már, hogy megrabolta a mas titkát, de nem volt annyi ereje, hogy letegyje a könyvet, olvasta hát tovább, így jutott el az utolsó laphoz.

November 21-én. Hála neked jószág istenem, ki visszaadál a szeretteimnek; félem repes a lelkük és én halkán, gondolatban örökös szent fogadalmat teszek nekik. Mint az áldozás után megfeszült lélek hálas alázzattal, de erős önbizalommal nézek új életem felé. Soha ne sejtéssek meg, milyen hajszálon függött a nyugalmatok, hiszen az én bűnöm lelt volna kezdete a ti kálváriátoknak is. Szegény jó uram milyen nyugodtan engedett el Pestre. Hogyan sejtette volna az ő hiszékeny lelke, hogy a semmitmondó ürügy alatt vad, mamoros örület hajlja az ő asszonyát fel az első megbeszélit találkára. Óh ha eszembe jut, mint rohantam a hideg ómos esőben, lábzan égő tagokkal szinte vakon előre a sötétedő körüton. Eltűnt előlem a mult, nem gondoltam a jövőre, csak őt láttam, aki már vár réam. Édes kicsinyeim ha láttó: valahol rongyokba burkolt didergő gyermeket, ne szégyeljétek ölelni csókolni, hiszen egy ilyen adta vissza nektek is anyatokat lelkét. Közönséges megszokott kép az utcáron is mégis meg kellett álfanon olyan remegés fogott el. Bagyadt nézésű, fáradt, nagykendőbe burkolt asszony nyújtotta felém, panaszos hangon kinalva a kárcsoros újságot. De milyen félve, szeretettel szorította magához balkezével a gyereket. Mintha kár-pit szakadt volna ketté előttem, éles, metsző

vármegyei mezőgazdasági bizottságnak hatáskörét is szabályozzák s amelyekben a rendes tagoknak már két osztálya van felvéve: az évi 10 és évi 4 korona tagsági díjat fizetők osztályával.

— **Közgazgatási konferencia** Az országos közgazgatási konferenciára, melyet most a pünkösdi két ünnepnapján tartanak Herkulesfürdőn, ötszázalé több megyei tisztviselő jelentkezett. Ugy volt, hogy vármegyénk főbb tisztviselői Cica trícis Lajos dr. alispánnal az élükön vesznek részt a konferencián, az alispánt azonban a munkaházaknak épp most folyó nagy ügye ide köti napokra Szentesre és így a konferencián a megyei tisztikarból csak Nagy Sándor dr. főjegyző, Sulcz Lajos dr. árvászeki ülnök és Dózsai István dr. aljegyző vesznek részt. Az országos gyűlés tárgysorozata ez: Issekutz Auréli főispán üdvözlő a megye vendégeit és felkéri az országos egyesület elnökét a konferencia megnyitására. — Elnöki megnyitót, tartja Fazekas Ágoston alispán. — Közgazgatásunk legszükségesebb reformintézkedéseiről, felolvassa Majzik Viktor hevesmegyei alispán. — A megyei tisztikaról előadást tart Horváth József képviselő. — A közgazgatás gyakorlati szelleméről felolvassa Benkő Albert szolnoki alispán. — Pérényi Kálmán alispán betérjeszti a szakosztály határozati javaslatát a megyei pénztárak és számvételek visszaállítására tárgyában. — Szobovlevics Dusan főszolgabíró betérjeszti a szakosztály javaslatát a közegészségügyi novella tárgyában. — Balaton Gyula főszolgabíró betérjeszti a szakosztály javaslatát a kivándorlás tárgyában. — Dudics Pal árvászeki ülnök betérjeszti a szakosztály határozati javaslatát a gyamhatóságok fölébbvitel újra szervezése tárgyában. — Az elnök az országos konferenciát berekeszti. — A konferencia után az abban résztvevő megyei tisztviselők kirándulnak

fény hatol a szemembe és onnan le egészen a szívemig. Én az anya, két gyermek anyja, ott hagyom az én ártatlanaimat, hogy a bűnös nagy város martaléka legyek. Teremtő atyám de hát vak voltam, hát a szenvedély, erősebb, mint az anya tiszta, szent érzése! Hőrgő, kétségbeesett hang tört elő a torkomból és ott az utcán hangos zokogó sírásra fakadtam. És most itthon vagyok újból boldog, gyönyörrel járok szerte a házban élvezve minden apróságot, mint a beteg kinek először engedték meg, hogy felkeljen ágyából. Zavaros indulatok nem bantanak, ésimult, megnyugodott a lelkem — és a tiszta anyátok egészen a tettek lesz ezután én édes gyermekeim.

A kis Horthyné mire ideig ért az olvasásban már jóformán nem is látott a könyveitől. Egy ideig csak halkán pihogott, de aztán kitört belőle a zokogás és sirt hosszan, jólesően. Mintha valami csodás megnyilatkozás világított volna be az ő kis csacsi naiv lelkébe is. Anélkül, hogy számot tudott volna magának róla adni, nagy súlyos problémák oldódtak meg lelke előtt.

Ebben a pillanatban hozta haza a cseléd a kis leányát. Horthyné ölébe kapta a gyereket, szenvedélyesen össze csókolta, majd felugrott és körüláncolta vele a szobát. A gyermeknek tetszett a játék, sikongott, nagyokat kacagott és észre sem vették, amint nyilott az ajtó és mosolyogva állott meg a küszöbön a szöke, igénytelen Horthy. Csak akkor riadtak fel, mikor nevetve megszólalt: kukuk, ki van itt?

Horthyné eleresztette a gyereket, odarohant az urához, egy kis bűnbánattal, de szerelmesen simul a karjaiba és kényeskedve duruzsolta: rossz ember, ilyen sokáig kell oda maradni.

Orsovára és Ada Kaleh-ra, majd hajókon térnek vissza az Aldunán, a Vaskapun át, Baziásra.

— **Hatvanhetes pártalakulás.** Politikai körökben beszélnek, hogy Andrásy Gyula gróf megbízást kap a királytól kormányalakításra. Előbb azonban egy hatalmas pártban kell tömörítenie a hatvanhetes elemeket. Ezúttal főújszóló a Hazát és új választást rendelve el, melyben megtörténik a 67 és 48 új összcseppása. Abban a körülményben, hogy a király Kossuthot Andrásyval kihallgatáson fogadják, képviselői körök azt látják, hogy a megoldás a mai koalíciós alakulás föntartásával, vagy a fűző révén történik meg. Túnyomó hírek szerint a király is ilyen alapon történő megoldást kíván és ha Kossuth és Andrásy kihallgatása után sem volna elérhető a kibontakozás, a király nem fog késlekedni a döntéssel s még isihely nyaralásának megkezdése előtt véget vet a válságnak. Egy átmeneti hivatalnok minisztériumot, avagy egy állandó jellegű — minden valószínűség szerint csupán hatvanhetes elemekből vaio — kormányt nevez ki. Hogy ezzel vége szakad-e a magyar belpolitikai élet fölfordulásának s hogy egyáltalán mi következik ezután, arról a pesszimiztikus hajlandóságú politikai jósok nem csevegnek.

— **Ünnepi istentiszteletek a református egyháznál.** A helybeli református egyháznál pünkösdi első napján a templomban délelőtt predikál Futó Zoltán lelkész, délután Csokona József kollegiumi segédtanár legátus. Ünnep másodnapján délelőtt a templomban predikál Csokona József legátus ágendázik Kocsis János segédlelkész s délután predikál Csokona József legátus. Ünnep második napján délelőtt 10 órakor a városi szegény menedékházban és a vármegyei közkórházban beszedett tart és urvacserát oszt Futó Zoltán lelkész.

— **A vetés a külföldön.** A földmívelésügyi miniszterhez a konzulátusoktól beérkezett jelentések alapján, a vetések állása, a minket érdeklő külföldön a következő: Kanada. A montreali főkonzul jelenti, hogy az őszi vetés általában kielégítően gyarapszik és minthogy ősszel az időjárás a vetési munkálatoknak kedvezett, a bevetett terület is emelkedett. A tavaszi munkálatokkal, bár az idő április hónapban és május elején hűvös volt, sőt havazás is gyakran előfordult, jól előre haladtak. Szerbia. A sabaconkuzli ügyvivő jelenti, hogy az őszi vetés jobbra jól telet és kielégítő, bár egyes helyeken a mocsvai mély földekben némi kiszáradás is történt. A tavaszi vetés elég jó időben került talajba, a fejlődése normális. Oroszország. A pétervári főkonzul jelenti, hogy az őszi vetés nagybőrra jól telet, jól bírta a zord időt, mert a birodalom nagyobb részében bőséges hótakaróval volt ellátva. A védtelenebbül álló vetésben a fagy ezúttal is kárt okozott és ennek folytán a kiszáradás és pótlás eléggé gyakori volt, habár csak egyes kormányzóságokban. Az időjárás április hónapban és május első napjaiban Dél-oroszországban és a középponti kormányzóságokban kedvező volt s a gazdasági munkálatokat általában elősegítette. Eső volt különösen bőven Besszarabiában és általában a Délvidéken, ahol a tavaszi szántást és vetést sikeresen máris befejezték. Az északi kormányzóságokban a munkálatokkal még most sincsenek készen, amit a mult hetek zord

időjárásának, hó, fagy, lehet tulajdonítani. Az okozott kárról ma még véleményt se lehet mondani.

— **Vigalmas pünkösöd.** Piros pünkösöd két ünnepnapján bőséges alkalma van közönségünknek válogatni: hol, hogyan, miképpen szórakozzon. Az ünnep első napján este tartják, táncmulatsággal összekötött estélyüket, a színházban, az építő iparosok és ugyancsak ünnep első napján, ma este bál lesz a katolikus körben is, melyet a házalap javára rendeznek. Ünnep másodnapján holnap este az iparos ifjak önképzőkőre rendez, szintén táncmulatsággal összekötött műkedvelő előadást, a színházban, előadva a Gyimesi vadvirág népszimfóvét. Minde mulatságok kellemes szórakozást igényelnek a közönségnek és bizonyosra lehet venni, hogy mind a három mulatság népes, látogatott, kedélyes, fesztelen és így kitűnő sikerű is lesz.

— **A munkaházépítés vállalati ügye.** Tegnap járt le a szentesi 200, csongrádi 160 és szegvári 50 új munkaház anyag és munkaszükségletének biztosítására Cica trícis Lajos dr. alispán által meghirdetett versenytárgyalás, amelyre szemben olyan nagy volt az érdeklődés, hogy — bar az ajánlatok benyújtására délelőtt 10 óra volt kitűzve — a bánatpénzeknek előleges letérbe helyezése valósággal tömegmunkát zúdított az azokat letérbe vevő és elismerő állampénztárnak, miért is az alispán a határidőt délelőtt 11 óráig meghosszabbította. E határidő lejártá után nyomban megkezdtek a zárt ajánlatok hivatalos felbontását és jegyzékbe vételét az alispáni hivatalban. Napokba telik azonban, amíg az erre illetékes hivatal az ajánlatokat csoportosítva, összehasonlítva táblázatos kimutatást készíthet róluk, melynek alapján az alispán a vállalatba adás dolgában dönthet.

— **Diákrajális.** A helybeli állami főgimnázium ifjúsága június 5-én tartja az ez évi tavaszi mulatságot, délután a túl a kurcai népkertben, este pedig a színházteremben. A rajális délután 3 órakor, a tancvangelom este 8 órakor kezdődik. A tisztajogvedelmet a gimnáziumi segítő-egylet és a gyorsíró körjára fordítják. Diákrajálisról lévén szó, miket mindenkor csapangó kedv; tüntet ki, szinte fölös eger erre a tavaszi vigasságra olvasóink figyelmét külön is felhívni.

— **Gazdák figyelmébe.** Az országos átlakiallítás rendező bizottság a kereskedelemügyi m. kir. miniszter úrnál kieszközölte, hogy f. évi június 6-tól 10-ig Budapestben rendezendő országos átlakiallítás megtekintésére utazni szándékozó kisgazdák azon esetben, ha legalább 10 főből álló csoportot képeznek a III-ik kocsiosztályban felárú menetjegyekkel utazhassanak. Ezen kedvezmény a vármegyei gazdasági egyesület által kiallított igazolvány alapján lesz igénybevehető, — miért is felhívtnak azon gazdák, kik az igény tanulmányosnak ígérkedő nagyarányú országos átlakiallításra felutazni ajánlatnak és a jelzett kedvezményt igényelik, hogy az egyesület titkári hivatalánál kített ilyen neveiket jegyezzék elő, hol a további tudnivalókra is értesülést szerezhetnek.

— **Fiatál bűnösök** Bartuc Lajos kisteleki 15 éves fiú az 5 éves kis juhász Miskával játszadozott. A szoba falán, ahol játszadoztak, egy revolver függött egy óvatlan pillanatban az 5 éves gyerek felmászott a padkára, hogy a revolvert a szögről levegye. Már a fegyver után nyult, mikor Bartuc Lajos észrevette szándékát s oda sietett, hogy ezt megakadályozza. Ahogy kézhez kaparította kis pajtása elől, abban a pillanatban a revolver elsült és a golyó juhász Miska homlokába fúródott, aki szörnyen halt. A 15 éves fiút, aki akaratlanul lett gyilkossá, a törvényszék a napokban egy hónapi magán-elzárásra ítélte, de egyben a büntetés végre-

hajtását fölfüggesztette. — Fabinyi József 17 éves könyvkötősegéd Untermyller Ernő szentesi könyvkereskedésében dolgozott. A fiatal fiú boldogja lett a ponyvaregények olvasásának és mindenképp azon volt, hogy minél több ilyen alacsony értékű szemlei tapalékokat szerezzen. Ugyancsak Untermyllernél volt alkalmazva szövegének Szilágyi Mihály, aki aztán a fiúnak olcsón lopkodott ponyvaregényeket, melyeket az alkalomra örvényelt. A dolog kitudódott. A fiatal fiú törvény elé került és a szegedi törvényszék most orgazdaságért 15 napi fogházra ítélte, de egyben a büntetés végrehajtását három évre fölfüggesztette.

— Villámcsapás. A folyó hó 27-ki nagy zivatar, mely áldos, jótékony esőt hozott végre határunk eltikádt vetései, kártevésel is járt. A villám ugyanis lesújtott Mátyásffy Kálmán Dónáti szalmalmára, melyet fel is gyutott. Szerencsére gyorsan volt kéznél segítség, a tüzet, mielőtt nagyobb veszedelem kerekedett volna belőle, elfolytaták és így a tulajdonos kára jelentéktelen.

— Jótékonyág. Nemes Istvánné folyó hó 27-én, a szegénymenedékházban apoltaknak 4 és fél kilósertés húst küldött. A menedékházi szegény apoltak és a maga nevében is ezúton fejezi ki a jóléti adakozónak halás köszönetét a menedéház gondnoka.

* Lipik fürdőn is f. hó 21-én ünnepelték az asperni csata száz éves évfordulóját, mely alkalommal a felsőbb hatóságok és az összes nagyszámban ottlévő fürdővendégek jelenlétében ünnepélyes istentiszteletet tartottak. Melyet különféle sport játékok valamint a katonai tisztikárnak a Cursalonban tartott bankettje követett. Lipik fürdő alkalikus konyhasós jódtartalmú hévíz, természetes hőfoka 64 C°. Egyedül áll a kontinensen. Legmodernebb új berendezésű szálloda. Remek jól gondozott nagy kiterjedelmű park. — Kitűnő gyógyeredmények különféle csúszos és kőszvényes bántalmakkal, rheuma, ischiás, neuralgiák, húgysavas áttétel, izületi bajok, továbbá régi fémmergéseknél és gyermekbetegségeknél. Jód és fürdőkúra, vizgyógyintézet és inhalatórium. Tíz kiváló orvos működik.

Tűztáncz.

— Pünkösdi mese. —

A vörös fulú Csiپی-gyerek, egyéb neve nem volt, vagy ha volt is, nem tudta senki, legkevésbé ő maga, — már a születése alkalmával súlyos mulasztásokat követett el. Mindenekelőtt elmulasztotta megkérdezni az édesapjától, hogy hogyan is hívják őt, hol lakik és mi a polgári foglalkozása. Az anyját ugyancsak elmulasztotta megkérzni, hogy ne tegye ki őt a józsefvárosi plébánia-templom tövébe éppen január tizenhetedikén, hajnalban, mert olyankor nagyon hideg van.

És mivel, ezeket a dolgokat elmulasztotta, mindjárt a születése után kénytelen volt összekötötést kezdeni a rendőrséggel. A százhuszonhatos rendőr találta meg, az vitte az őrszobába, hogy mégis valami meleghez jusson. De az apró, rózsaszínű füle akkora már lefagyott és különösen a lemenő napra emlékeztetőleg vörös maradt. Ez volt az egyik nevének a magyarzata. A másikat valahol az utcán szedte össze a vele egykorú és egyrangú ifjú urak közt, akik üres óráikban a csirkék és megyébekek összefogdosásában gyakorolták magukat. Es tagadhatatlan hogy egyik-másikuk csodálatos biztosságra tett szert.

A vörösfulú Csiپی gyerek később, miután már végigpofozták vagy félbudapest, egy szerencsés véletlen folytán bejutott a Józsefvárosi plébánia bennfentesei közé. Ugy

értem a dolgot, hogy akármikor bejuthatott oda, ebédet mindennap kapott, sőt azzal, hogy az esküvői menetek számára a kocscikat előhivogatta és hasonló ilyen apró dolgokkal némi mellékjövedelemre is tett szert. Ami azonban a legfontosabb a sok előny közt, az volt, hogy Kutrovics főtisztendő úr, az egyik káplán, amikor ideje volt, bevezette őt a vallástan rejtelmeibe.

Történt azonban, hogy amikor a nászmenetnek segédkezett, a boldog ifjú férj a borralal helyett tréfásan odaszólt neki:

— Ejnye, kedves öcsém, de szép piros a füled!

Csiپی akkor nagyon megharagudott és valami tiszteletlen dolgot kiáltott be a kocsiába az ifjú férjnek. Ebből nagy botrány keletkezett. A menet megállt és a díszes, frakkos urak, — egyébként a Diósi asztalos segédei, akik valamennyien részt vettek a gazdájuk leányának esküvőjén, — hatalmasan összepofozták a vörösfulú fiút. És mivel a torzalkodás istennek nem tetsző dolog, az ifjú Csiپی minden hosszadalmas eljárás mellőzésével egészen egyszerűen kitalították a plébániáról.

Ezután néhány nehéz nap következett, de Csiپی, aki alapjában véve igen rugalmas, erőszakartú fiú volt, nemskóra ismét erős, biztos pozícióra tett szert. Megbizták, hogy ifjú feketekörömű leendő kollégáival együtt árusítsa a Nemzeti Szellem című krajeiros lapot. És az igen jó üzletnek bizonyult. Volt nap, hogy Csiپی három koronát is joggal nevezhetett a magáénak. És ami a fő, éppen idejében jött a dolog, mert akkoriban éppen beállt megint a tél, amely semmivel sem volt enyhébb, barátságosabb mint az, amelyiken a vörösfulú Csiپی-gyereket kitalították a józsefvárosi plébánia-templom balusztrádjai alá.

Csiپیnek tehát volt meleg szobája és meleg étele. Amikor azonban már múltóban volt a tél, — úgy március közepére járt az idő, — az a különös dolog történt, hogy Csiپی összevessz a szomszéd-útca sarkán álló falábú, öreg újságáruossal. Csiپی ugyanis minden este több lapot adott el, mint a falábú és ez erősen bosszantotta az utóbbit. Amikor látta, hogy csiپی megint és megint elad egy-egy lapot, nem állhatta meg, hogy át ne kiáltsa neki:

— Vörösfulú kutya!

Csiپی sokáig nem tördött a dologgal, de ezen a következő napon indultak meg a pompás illatú tavaszi szelek, amik mindenkit megvadítanak kissé. Csiپی is így járt és amikor a falábú ember megint odakiáltott neki, odament hozzá és megpofozta. Jött ismét a botrány, jött ismét a rendőr, és Csiپی, nagy számú pofon kíséretében megint elbocsájtották, azt mondták, hogy kötekedő izgága ember nem viselhet közhivatalt.

A vörösfulú Csiپی feje felett sötét felhők kezdtek tornyosulni. Félreerakott pénze eltartott még egy darabig, de aztán annak is vége lett. És egyéb állást hiába keresett, mert hiába, a rossz hír könnyen elterjed valaki felül.

De azért csak akadt még valami. A régi, fiatalabb újságíró-kollegái adtak neki itt-ott egy-egy hatost. De a legtöbb mindjárt meg is mutatta hitelezői hatalmát és rögtön a pénz átnyújtása után rákiáltott Csiپیre:

— No, ilyen vörös még sohasem volt a füled, mint ma!

Csiپی persze nem szólhatott semmit, de

elhatározta, hogy ezzel a mesterséggel, a barátoktól való pénzkéréssel felhagy. Fel is hagyott.

Azután megkedvelte a városligeti sétákat, amiket egész éjszakán keresztül is folytatott, egészen addig amíg a rendőr hajnalban ki nem rugdalta a bokor alól, ahová kissé pihenni lefeküdt.

De az évcs szvendélyéről kezdett lassankint egészen leszokni. — Az csak gazdag embernek való, — mondogatta, hogy önmagát vigasztalja. De azért esténként, amikor a régi bokor alá visszatért, sirdogalt kissé. És észrevette hogy a többi bokor meg az egész liget egyre különösebb táncot jár körülötte, ahogy egy-egy nap csak valami sajtóhéjat vagy eldobott kenyérdarabot evett.

Egyik ilyen estén, amikor a bokrok vadul nyargalásztak körülötte, észbe ötlött hogy valamikor igen szép dolgokat tanult a káplán úrtól, amik közt az volt a legszebb, hogy a vallásból, bármilyen nyomor közepette, vigasztalást lehetett meríteni.

Ha meglev levest nem meritheték, tehát legalább vigasztalást fogok meríteni! — gondolta Csiپی és elkezdett tündögni a szent dolgokról. Amikor abba belefáradt, ráfeküdt a vörös fulúre és elaludt.

Mánap hajnalban kivételesen nem a rendőr ébresztette fel a csizmájával, hanem valami erős, szokatlan harangszó.

— Mi lehet ez? — tündődött Csiپی. — Persze, persze! — örvendett aztán, — ma van pünkösdvásárnap! Ez a piros nap!

Felugrott és körültekintett. És akkor még az is észbe jutott, hogy ezen a napon tüzes nyelvek szálltak alá az égből.

— Megnézem a tüzes nyelveket! — mondta boldogan és bevászorgott a Szegényház-térre, a templom elé. Sokáig állt ott, de egyáltalán nem érzett fáradtságot. Az emberek nyüzsgöttek, kavargottak a szemé előtt, amíg végre kissé megszédült a kavargástól. Lehunyta a szemét és akkor égő, tüzes katicák, utóbb hosszukás tüzeccskék kezdtek ráncolni előtte.

— Itt vannak a tüzes nyelvek! — gondolta boldogan. — Na ezek leszálnak rám mindent fogok tudni, mint az apostolok!

Várt.

A lángocskák egyre kisebb körben keringtek körülötte végre leszálltak Csiپی lehunyt szempilláira. Abban a pillanatban vak sötétség borult a vörösfulú Csiپیre.

De bouhatott már, ami akart.

Mert Csiپی akkor már mindent tudott. És nagy tudományának birtokában nagybuzszen azzal sem tördött, hogy a kétségzshet-venes rendőr telefonált a mentőknek, akik beviszik az ő hulláját a Rókuszkórház halottaskamrájába.

Cholnoky László.

Felelős szerkesztő: BÁNFALVI LAJOS.
Kiadótulajdonos »Szentés és Vidéke« könyvnyomda

TANULÓNAK

felvétetik Mester János könyvnyomdájába egy ügyes fiú, aki legalább 2 gimnáziumi osztályt végzett. Bővebbet e lap kiadóhivatalában, vagy Mester János nyomdatulajdonosnál, Hátszeg (Erdély).

MAGYAR EMBER CSAK MAGYAR ÁSVÁNYVIZET IGYER!

Magyar ásványvíz

forgalmi és kiviteli részvénytársaság
Budapest, V., Báthory-útea 5. szám.

Kizárólag természetes magyar ásványvizet hozunk forgalomba.

Egy liter víz ára palacsckere mellett:

Borszéki Boldizsár, idült gyomorhaj ellen
Borszéki Főkút, kőszvény ellen — az
ásványvízek királya
Borszéki Kossuth, vérszegénység ellen
Bodoki Matild, alkális savanyúvíz —
Baross, vesehaj ellen — — —

Borhegyi, hughyajtó — — — —
Boholló, üdítő víz — — — —
Előpataki, sárgaság ellen — — —
Felsőrákosi Mária, légesőhurút ellen —
Hargitaígei, üdítő ital — — — —

Horgász, étvágygerjesztő — — —
Kászonfőkút (Salutaris) jód és lithium
tartalmú
Répáti, égvényes ásványvíz — — —
Székely-Selters, idült gyomorhajok ellen
Sztójkal, cukorbetegség ellen — — —

Kérdezze meg az orvosát
és megtudja hogy a

természetes ásványvíz

gyógyhatása és kellemes íze össze nem
hasonlítható a mesterséges ásványvizekkel.

Magyar ásványvizeinkkel a külföld majdnem összes gyógyvízei pótolhatók.

20—7

Főraktáros: EISLER LAJOS.

Értesítés.

Értesítjük a nagyérdemű közönséget
és a vendéglős és italmérő urakat, hogy
a **Weisz-udvarban** (Kossuth-útca)

sörraktárt

létesítettünk, ahol állandóan raktáron
tartunk **friss töltésű palack és
hordós-söröket.**

Tisztelettel:

Dréher Antal

részv. társ. Kőbányai
sörfőzdének képviselője.

14

Szentes város polgármesterétől.

2622/1909. szám.

Felhívás.

Felhívom mindazon birtokosokat,
kik birtokaikat az 1883. évi XX. t. c.
alapján a haszonbérbe adandó vadász-
területekből kivételezni óhajlják, hogy
ezen szándékukat a polgármesteri hi-
vatalban folyó évi június hó 30-ig írás-
ban jelentsék be.

Szentes, 1909. évi április hó 23

Dr. Mátéffy
polgármester.

5

ELŐPATAK gyógyfürdő

kiválóan jérérdeménnyel használható a gyomor,
vese, hólyag és a méh huru os bántalmainál,
máj- és lépbalgyoknál, kőszvény és csuszal,
altesti pangásoknál, valamint bá mely az ide-
gesség alapján fejlődő betegségeknél.

A nagyír előpataki gyógyvízek orvosi javas-
lat szerinti ivása, összekötve a megfelelő és itt
feltalálható kiegészítő gyógyszerközökkel (meleg és
hideg fürdők, vizgyógyintézetűi kezelés, massage,
svédorna, diatikus étrend) rendkívül kedvező
eredményt mutat fel.

Fürdőidény: május 15-től szeptember 15-ig.
Vasúti állomás: Földvár és Seps iszentgyörgy.
honnan állandó ócsó kocsi közlekedés van. Lakás,
ellátás ócsó és választékos. Az elő- és útdőny-
ben (május 15-től június 15-ig és aug. 20-tól)
szept. 15-ig) a gyógy- és zenédíjak fele fizeten-
dő, lakosok 50 százalékkal és ellátás is sokkal
ócsóbb.

Az előpataki ásványvíz, mely a szénsavdús, ég-
vényes vasas vizek között első helyet foglal el, mint
gyógyeszköz, bázisul is használható és üdítő kel-
lemes íval tisztán vagy borral vegyítve, nagy kedvel-
teknék örvend. Itthon és a külföldön évenként egy
millió palacknál több kerül forgalomba. Szétkül-
desi hely Előpatak, de kapható a legtöbb város-
ban és nagyobb kereskedésben. 6-1

Prospektust kívánatra ingyen küld az igazgatóság.



CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 83.

Itt a legújabbak árak mellett ajánlatok.

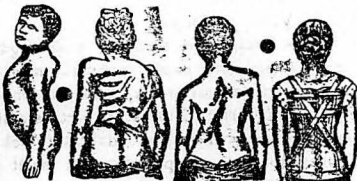
Locomobil és gőzcseplőgépek,

szalmakaszalók, lérgény-cseplőgépek, löhère-csépők,
tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek,
szénagyűjtők, boronák, spryvelőgépek, Planet Jr.
kapátók, szecskavágók, réparágók, kukorica-
szorzók, darálók, őrlőmalmok, egytemes
székákak, 2- és 3-vasú okák és minden
egyéb gazdasági gépek.



Anyák óvjátok gyermekeiteket a
hátgerincelgörbüléstől!

Nincs többé elgörbült test!



Ha az én utól nem ért, a legismertebb or-
vosok által ajánlott orthopéd-támasztó fűző-
met használja. Mesésen könnyű és hygieni-
kus! Vattázás nélkül elfüdi az egész el-
görbülést. Ferdén növérsre hajló iskolás gyer-
mekeknek nélkülözhetetlen mentő- és óvó-
eszköze! 30 éve fennálló testgyógyászati mű-
intézetemben a legtokéletesebb technikái ki-
és mérsékelt árak mellett készülnek, to-
vábbá: 3

egyenestartók, járó készülékek, műlábak
és műkezek, cs. és királyi szabadalma-
zott KELETI-féle sérvkötők, haskötők.

Uj! Gummi-görcsérharisnyák
varrat nélkül, valamint a betegápoláshoz
szükséges eszközök. 13-1.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Keleti J. orvos-sebész műszerek
és gummiarúk gyára
BUDAPEST, IV., Koronaherceg-útca 17 sz.

Védjegy: „Horgony“

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régiónak bizonyult háziaszer, mely
már sok év óta legjobb fájdalomcsillá-
pító szernek bizonyult kőszvényél,
osznát és meghűlésesnél, bedörzsölés-
képpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisít-
ványok miatt bevásárlókor óvatossak
legyünk és csak olyan üveget fogad-
junk el, mely a „Horgony“ védjeggyel
és a Richter cégjegyzéssel ellátott do-
bába van csomagolva. Ára üvegekben
K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván
minden gyógyszerertárban kapható. —
Főraktár: Török József gyógy-
szerésznél, Budapest.

Dr Richter gyógyszerertára
az „Arany oroslánhoz“
* Prágában, Elisabethstrasse 5 ne*
Mindennapi szétküldés.

Eladjuk

a nagytőkei 60 hold földünket, az ál-
lomás mellett, kedvező feltételekkel.
Tudakozódní lehet Deák Ferenc-
útca 44. sz. alatt, Tokai Jánosnál.

FIGYELEM!!

Olcsó ásványviz-bevásárlás, üveg-becserélés útján.

A gyógycélokra vagy üdítő italként ásványvizet fogyasztó közönség igényeinek könnyebb kielégítése végett, üzletemből az ásványvizeknek a kiürült üvegek visszaváltásával való előnyösebb beszerezhetését rendeztem be, minek folytán, a kiürült és üzletemnek visszaszolgáltató üvegek árának betudásával, nálam az itt jegyzett **ásványvizek**, a következő **előnyárban** szerezhetők be:

1/2 literes Mohai Ágnes-víz	28 fillér.		1 literes Málnási Sicilia	56 fillér
1 „ „ „	34 „		1 „ Szalvátor forrás	54 „
1 1/10 „ „ „	38 „		1/2 „ Giesshübli Mottoni	36 „
2 „ „ „	44 „		1 „ „ „	50 „
1 „ Borszéki főkút-víz	50 „		1 6/10 „ „ „	60 „
2 „ „ „	56 „		1 „ Loser J. keserűvíz	34 „
1 „ Málnási Mária víz	60 „		1 „ Ferenc J. „	46 „

Mindezen felsorolt vizek ezen árakban **csak saját kiürült üvegeik becserélése mellett** kaphatók.

A n. érd. közönség saját érdekében cselekszik, ha ásványvizszükségletét ily módon üzletemből fedezi. Szíves támogatást kér ezen előnyös újítás bevezetésénél.

Mindenféle bel- és külföldi gyógy- és üdítő vizek kaphatók.

Tisztelettel:

Eisler Lajos, csemege kereskedő.

Új felfedezett Andel János-féle tengertüli por. Gyár és kivitel az egész világnak

a gyógyfü-kereskedésben „feketekutyához.” Hús (Dominik.) ú. Prága.

Raktárak: minden üzletbe, hol ezen hirdetmény függesztve látható.

Az »új felfedezett **Andel János-féle tengertüli por**« nem az általánosan ismert rovarpornak tekintendő hanem egy rendkívüli, e célra külön elkészült, ezer esetekben nagy sikerrel használt különlegességnek.

Az »új felfedezett **Andel János-féle tengertüli por**« csodálatos eredményeket mutat fel, ha behintése, — ugyan e célra készült (célszerű) porbehintőgéppel (fecskendő) által eszközöltetik; — rendkívüli erejével

poloskát, bolhát, svábot oroszbegárt, legyet, hangyát pincebogárt, molyt és madármolyt egyáltalában az összes rovaroköltést, gyors módon és tökéletesen elpusztítja, úgy, hogy még csak nyoma sem marad annak.

Az embernek a tengertüli-por nem ártalmas.

NB. Hogy a por erőteljes hatását ne veszítse, jól bedugasztott üvegben, vagy jól elzárt bádogszelencékben száraz és árnyékos helyen tartandó, — továbbá minden rovarfészkek behintendő, a behintéshez a fentemlített e célra külön szervezett porbehintőgéppel (fecskendő) használandó. — hogy a pusztítás sikeres legyen.

Poloska, svábok, moly, orosz bogár, pincebogár kiirtása.

Ezek közönségesen: a ágy és fal hasadékokban, ajtó és kép — keretekben, padlón alól, pince-lyukakban tartózkodnak, a poloska — költés szokszor az egész falakat is fedi, — e miatt szükséges, hogy mindenütt a hol csak rovar sejtethető, behintés törtéjen; csak is ily módon a siker tökéletes, — poloskáknál az ágy lepedő is behintendő alvás előtt.

Bolhák kiirtása.

Bolhák kiirtásánál a rovarporhinto géppel, az ágylepedő, paplan, pokróc vagy egyéb takaró, továbbá szőnyegek, padló, kutya, macska s. a. t. behintendő.

Légy kiirtása.

Hogy a gyötrelmeszerző legyeket kiirtsuk, az ablakkereteket minden harmad napon a rovarporral be kell hinteni és naponta kétszer a behintőgéppel zárt ablak mellett a szoba-teteje felé a port fecskendezni, — a por szétoszlik és ily módon eléri a legyeket és pusztítja őket.

Ár szelencékben f. 30, 50, és K. l.—, 1.50. 2.—, 2.50, 4.— ár drb. 1 por-behintőgéppel (fecskendő) f. 60.

Egyedüli főelárúsító hely:

EISLER LAJOS

füszer és csemege kereskedésében
Főter: Haris-ház.

SZENTES.



2441 t. k. 1909, sz.

Hirdetmény.

Nagymágocs és Derekegyháza községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítetvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ideértve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cikk 5. és 6. §-aiban és az 1891: XVI. t. cikk 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a és az 1891: XVI. t. cikk 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, akik valamely teherterítél átvitelének az 1886: XXIX. t. cikk 22. §. a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cikk 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt vagyis az 1909. évi november hó 30. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. cikk 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánának, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis 1909. évi november hó 30. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármily irányba sértve vélik, — ideértve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cikk 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1909. évi november hó 30. napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A szentesi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság, 1909. május hó 23.

Katkics

kir. járásbíró.

3 1

Nyomatott a „Szentes és Vidéke” könyvnyomda gyorssajtóján Szentesen 1909.

HÖLGYEK
részére nélkülözhetetlen

Legjobb SZÉPÍTŐSZER a

B. 5—1
FÖLDES-féle MARGIT CRÉME

Pár nap alatt biztosan eltávolít szepőt, májfoltot, pattanást, bőrrakát, (Mitesser) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat és az arcot fehérré, simává varázsolja, üdít és fiatalít. ARA: kistegely 1 kor., nagy tegely 2 kor.

Kiváló toilett-cikkek: Margit-hőlgypor (3 színben) 1 kor. 20 fillér.
Margit-szappan 70 fill., Margit-főgép 1 kor., Margit-arcvíz 1 kor.

Kapható minden gyógyszerárban, drogeriában és illatszerkereskedésben.
Postán utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után kaldi a készítő:

Földes Kelemen gyógyszerész ARAD.
Főraktár Szentesen: ifj. Várady Lajos,
Sámuel Béla, Metzger Károly, és
Vecsery Miklós gyógyszerárban.

Páratlan és csodás hatású

Ovakodjunk utánzatától.

Globin
a legjobb crème cipők

tartós fényesítésére,
a bőrneműeket
puhítja és hosszú
időre megőrvi.
Mindenhol kapható.

2619/1909.

Hirdetmény.

A magán hirdetmények közhírré tételére szolgáló hirdetőhelyek 1910. január 1-től 1912. december 31-ig három évre — 1909. június 8-án délelőtt 10 órakor a gazdasági tanácsnoki hivatalban nyilvános szóbeli versenytárgyaláson bérbe fognak adatni.

Bánatpénz 200 korona, mely az árverésvezető tanácsnoknál az árverés megkezdése előtt leteendő.

Részletes feltételek a gazdasági tanácsnoknál hivatalos órák alatt megtehetőek.

Kelt Szentes város tanácsának 1909. évi május hó 13-ik napján tartott üléséből.

Magyar
h. polgármester.

2620/1909.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező Élő-Körös halászati jogának gyakorlása 1910. január 1-től 1912. december 31-ig három évre, — 1909. június 15-én délelőtt 10 órakor a gazdasági tanácsnoki hivatalban tartandó nyilvános szóbeli versenytárgyaláson bérbe fog adatni.

Bánatpénz 100 korona.

Kelt Szentes város tanácsának 1909-ik évi május 13-án tartott üléséből.

Dr. Mátéffy
polgármester.

Gleichenberg gyógyhely Stájerország

Klimatikus gyógyhely ————— **Nyári üdülőhely**

Gyógyjavallatok: a légzőszervek összes katarrusai, izzadányok és göbcesedések, tuberkulózis (csak kezdő stádiumban, vagy régiek, meghatározottak), tüdőemfizéma, asztma, artérioszklerozis, szivbillentyű-hibák, skrofula, hólyagkataris, köszvény és reuma, női betegségek, idegbajok, lábadozó betegek részére. Tökéletes gyógyszerközök mindezen esetekre.

Világhírű gyógyforrások

Idény: május 15-től szeptember 30-ig
Prospectust küld és minden felvilágosítást megad

10—5

a fürdőigazgatóság.